

- Der træffes afgørelse om sagens realitet.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder dem, der er afholdt i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at der er sket en tilsidesættelse eller fejlagtigt anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2007/2009 ⁽¹⁾. Dommen er navnlig ikke korrekt for så vidt de kriterier på baggrund af hvilke, Retten har vurderet begreberne (i) relevant kundekreds, spørgsmålet om, hvorvidt (ii) varerne eller (iii) varemærkerne er af samme eller lignende art og (iv) om der er risiko for forveksling mellem de to varemærker.

- (i) Den appellerede dom er usammenhængende, eftersom den har beskrevet den gennemsnitlige forbruger — defineret som den relevante kundekreds — som værende »almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet«, samtidig med, at Retten, idet den konkret vurderede, hvorvidt sidstnævnte er i stand til at adskille de åbenlyst forskellige varemærker, anså den gennemsnitlige forbruger for at være helt overfladisk og ude af stand til at foretage en selvstændig vurdering af en ganske lav sværhedsgrad.
- (ii) Den appellerede dom forekommer at være i strid med Fællesskabets retspraksis, hvorefter der i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem varer skal tages hensyn til alle relevante faktorer i forbindelse med disse varer, herunder varernes art, anvendelsesformål og benyttelse, om de er i et konkurrenceforhold eller supplerer hinanden samt deres distributionskanaler. Retten har slet ikke taget nogen af disse faktorer i betragtning i forbindelse med sin vurdering i det foreliggende tilfælde, og den begrænsede sig til at konkludere, at hårfarvnings- og håraffarvningspræparater »indgår« i kosmetik, og at disse varer dermed skal anses for identiske.
- (iii) Den appellerede dom er behæftet med en fejl i den del, hvori den sammenligner et ordmærke med et sammensat varemærke, eftersom den ikke lagde tilstrækkelig vægt på de figurbestanddele i det andet varemærke, som ikke findes i det første varemærke, og som er egnet til at adskille de to varemærker, og dermed indskrænkede sin vurdering til blot at bestå af en sammenligning af ordbestanddelene.

I den appellerede dom er der desuden ikke foretaget en sammenligning af det første ord i det ældre varemærke (Mc), og der er ikke taget hensyn til, at dette præfiks, hvis det sættes foran et navn og henset til dets store udbredelse, er et almenkendt skotsk navn, der derfor udtales på engelsk alle hele den relevante kundekreds og ikke alene af den angelsaksiske kundekreds.

- iv) Den appellerede dom er behæftet med en fejl for så vidt angår den del, hvori det konkluderes, at der — trods adskillige forskelle mellem de sammenlignede mærker — er en risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 8. juni 2015 af Sea Handling SpA, in liquidazione, tidligere Sea Handling SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. marts 2015 i sag T-456/13, Sea Handling mod Kommissionen

(Sag C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Sea Handling SpA, in liquidazione, tidligere Sea Handling SpA (ved advokati B. Nascimbene og M. Merola)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. marts 2015 i sag T-456/13 ophæves.
- Europa-Kommissionens afgørelse Ares (2013)2028929 af 12. juni 2013 om afvisning af SEA Handlings begæring om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende sag SA.21420 — Italia/SEA Handling annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Første anbringende: Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, og den er selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet for så vidt angår efterprøvelsen af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med undersøgelser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Kommissionen med rette kunne anvende den generelle formodning om fortrolighed i forbindelse med en begæring om aktindsigt i specifikke dokumenter. Rettens fortolkning af undtagelsen om beskyttelsen af formålet med undersøgelser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 er en restriktion af retten til aktindsigt, som (i) er uforholdsmæssig i forhold til de mål, der forfølges med artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, og (ii) ikke tilstrækkeligt begrundet.

Med det første klagepunkt gør appellanten gældende, at Retten ikke kan tillade, at Kommissionen modsætter sig den generelle formodning i forbindelse med en begæring om aktindsigt i sagsakterne i en sag om statsstøtte, hvori de ønskede dokumenter er præcist og detaljeret udpeget. Dette gælder så meget desto mere i en sag som den omhandlede, der er kendetegnet ved Kommissionens forkastelige procedurefejl, der har omdannet den generelle formodning om fortrolighed til en uafkræftelig formodning, der ikke kan anfægtede af den person, der begærer aktindsigt, hvilket er i strid med ordlyden af artikel 4 i forordning nr. 1049/2001.

Med det andet klagepunkt gør appellanten gældende, at den appellerede dom er utilstrækkeligt begrundet med hensyn til, hvorfor det er muligt at anvende den retsgrundsætning, som er fastsat i Domstolens dom af 29. juni 2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, sag C-139/07 P, EU:C:2010:376, på sager, som er kendetegnet ved, at der er tale om en begæring om aktindsigt i enkelte præcist udpegede dokumenter, og ikke i alle sagsakterne.

2. Andet anbringende: I den appellerede dom er der begået en retlig fejl, for så vidt der gives afslag på delvis aktindsigt i dokumenterne.

Retten begik en fejl, idet den fastslog, at anvendelsen af den generelle formodning kunne begrunde afslaget på udbredelsen af de ønskede dokumenter, og den bemyndigede dermed Kommissionen til at give afslag på delvis aktindsigt. I det foreliggende tilfælde var de betingelser, som Domstolen tidligere har påberåbt med henblik på afslag på delvis aktindsigt i dokumenter, som er omfattet af den generelle formodning om fortrolighed, ikke opfyldt, og Kommissionen kunne dermed ikke lovligt give afslag på delvis aktindsigt alene med den begrundelse, at dokumenterne indgik i de administrative sagsakter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte.

3. Tredje anbringende: I den appellerede dom er der begået en retlig fejl, eftersom Retten har tilsidesat sin forpligtelse til at undersøge de dokumenter, der er genstand for afslaget på aktindsigt.

Retten har begået en retlig fejl, eftersom den har tilsidesat sin pligt til at undersøge de dokumenter, der er omfattet af afslaget på aktindsigt ved at lægge til grund, at den kan kontrollere Kommissionens handling uden at konsultere de omhandlede dokumenter.

4. Fjerde anbringende: Selvmodsigelse og retlig fejl, idet Retten ikke har lagt vægt på de processuelle fejl, der blev begået ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, eftersom den ikke gav medhold i, at de processuelle fejl, der blev begået af Kommissionen, har haft følger for appellants mulighed for at gøre sine synspunkter gældende vedrørende anvendelsen af den generelle formodning om fortrolighed i det foreliggende tilfælde. Retten har ikke taget højde for, at de omhandlede fejl har tilsidesat appellants proceduremæssige rettigheder, og den har dermed været medvirkende til, at den generelle formodning om, at det vil være til skade for beskyttelsen af formålet med undersøgelser — der er en almindelig formodning — er omdannet til en uafkræftelig formodning.

5. Femte anbringende: Retlig fejl for så vidt Retten ikke har givet medhold i, at der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse.

Retten har begået en retlig fejl, idet den bekræftede, at der ikke forelå en mere tungtvejende offentlig interesse, som gik forud for undtagelserne i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, uden at tage appellants argumenter i denne henseende i betragtning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polen) den 17 juni 2015 — Edyta Mikołajczyk mod Marie Louise Czarnecka og Stefan Czarnecki

(Sag C-294/14)

(2015/C 311/23)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Edyta Mikołajczyk

Sagsøgte: Marie Louise Czarnecka og Stefan Czarnecki

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er sager om omstødelse af et ægteskab efter en af ægtefællernes død omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Omfatter anvendelsesområdet for ovennævnte forordning også sager om omstødelse af et ægteskab, som er anlagt af en anden person end en af ægtefællerne?